

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Petersen: Jeg takker den højtærede Finansminister for de Bemærkninger, han her har fremsat, og navnlig for Tilsgagnet om, at Finansministeriet gerne vilde tilstille Finansudvalget en Oversigt over Driftsregnskabet i Overensstemmelse med de Ønsker, jeg fremsatte ved dette Lovforslags første Behandling.

Det er slet ikke min Mening at ville rejse en Diskussion om alle disse Spørgsmaal med den højtærede Finansminister, men jeg synes blot, at den Form, man anvender nu, ikke er tilstrækkelig oplysende, heller ikke over for Rigsdagen. Jeg vil ikke i og for sig fastholde Ønsket om, at man paa selve Statsregnskabet ændrer den Form, man har, men jeg vilde meget gerne have, at man fik Lejlighed til at stifte Bekendtskab med, hvorledes Budgettet vilde tage sig ud paa Grundlag af de Ændringer, jeg har skitseret ved første Behandling. Derfor kunde jeg godt være tilfreds, hvis den højtærede Finansminister og Departementet blot vilde foretage en saadan Opstilling og helst gøre det Aar for Aar, saaledes at man enten i Betænkningen til Finansloven eller paa anden Maade havde et Bilag, som redegjorde for disse Spørgsmaal i Overensstemmelse med det Princip, som jeg har omtalt.

Med Hensyn til Arveafgiften er min Kritik kun, at jeg synes, det er mærkværdigt, at man opfører den selvsamme Afgift paa to forskellige regnskabsmæssige Maader. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, indrømmer jeg, men jeg synes, der mangler lidt i Logikken dér. Jeg betvivler ikke, at § 26 er netop fra regnskabsteknisk Side i allerfineste Orden, den er i saa fin Orden, at vi andre almindelige daarligt kan fatte den, og det var derfor, jeg mente, at den gamle Opstilling i denne Henseende, hvad Overskuelighed angaar, havde et Fortrin. Paa den anden Side er jeg ikke blind for, at de Synspunkter, den højtærede Finansminister her fremsatte, har en vis Begrundelse.

Hvad endelig Statsgælden angaar, var min Anke nærmest den, at det ser besynderligt ud, at selve Staten paa sit officielle Regnskab møder med een Opgørelse over Statsgælden, f. Eks. for det sidst aflagte Statsregnskab paa 1 250 Mill. Kr., medens Statistisk Departement, som jo ogsaa er et Statskontor, naar det over for Offentligheden skal redegøre for og sammenligne

Statsgælden i Danmark med Statsgælden i andre Lande, har et Beløb, som ligger 2 à 3 Gange saa højt som det, man opererer med paa det officielle Statsregnskab. Jeg synes ærlig talt ikke, det ser godt ud, og jeg synes ogsaa, det er vildledende. Det er ikke for at misrekommandere Statens Stilling, jeg siger dette, men blot fordi jeg synes, det ser mærkeligt ud, at man i Finansministeriet bruger een Fremgangsmaade og i Statistisk Departement den anden, der er fuldkommen fjern fra den, Finansministeriet anvender.

Bertel Dahlgaard: I Anledning af det ærede Medlem Hr. Harald Petersens Bemærkninger om Arveafgiften vil jeg gerne minde om, at naar den midlertidige Forhøjelse af Arveafgiften i 1933 og de følgende Aar henførtes til Driftsbudgettet, var det jo en Følge af den Overenskomst, der dengang blev truffet med Partiet Venstre. Det drejede sig om Dækning af forskellige Driftsudgifter, og der var fuld Enighed om, at det bl. a. skulde ske ved, at denne midlertidige Forhøjelse af Arveafgiften opførtes paa Driftsbudgettet. Men nok saa vigtigt er det Spørgsmaal, der rejses nu om eventuelt at overføre ogsaa den oprindelige Arveafgift til Driftsbudgettet. Jeg vil gerne minde om, at naar daværende Finansminister Bramsnæs i sin Tid gik over til at opføre Arveafgiften paa § 26 paa Anlægsbudgettet, skyldtes det netop, som den højtærede Finansminister nu sagde, at Arveafgiften er Udtryk for en Kapitalopsparing, som, i det Øjeblik den inddrages i Statsforvaltningen, bør anvendes netop til Anlæg. Jeg vilde meget nødigt, at man skulde gaa bort fra dette Synspunkt. Man kan selvfølgelig sige, at den Regnskabsføring, der nu sker, er ulogisk, men saa maa Konsekvensen efter min Mening blive, at ogsaa den midlertidige Forhøjelse af Arveafgiften overføres til § 26. Daværende Finansminister Bramsnæs's Disposition paa dette Omraade var et af Udslagene af denne Finansministers Forsigtighed og Omhyggelighed med Hensyn til den Opgave altid at holde Statens Finanser i Orden, et Eksempel, som alle senere Finansministre burde følge, og som jeg haaber ogsaa vil blive fulgt af den nuværende.

Korsgaard: Det er i Anledning af Diskussionen om Arveafgiften, jeg gerne vil gøre en Bemærkning. Jeg erindrer meget vel det Tidspunkt, da man overførte Arveafgiften til Formueparagraffen. Jeg erindrer ogsaa, at daværende Folketingsmand Rode